

Het is lang geleden dat Keetje de Beer haar kruideniers en snoepwinkeltje had in de Schoolstraat.

Over een hoge drempel stapte je het winkeltje binnen, terwijl de deurbel klingelde.

Je kon er een cent van 't blad kopen. Twee dingen mocht je uit-
soeken. Rose scharen en brillen, of ander suikergoed, en duindrop.
In de stoflessen voor het raam was nog veel meer heerlijk, zoals
zuurballen die zo lekker lang duurden, en koningsbroodjes.

Als je achterom liep was er een schuur waar je klompen kon kopen.
Tripklompen met riempjes, of gewone boerenklompen.

Verder op woonde van 't Klooster, de kolenboer, en daar naast was
de grutterij van 't Molentje, waar alleen prima waar werd verkocht.
Een klein houten molentje versierde de zijgevel.

Op 't hoekje was eerst de snoepwinkel van de witte Oliefant.

Een mooi wit stenen oliefantje had zijn plaats gevonden op de gevel
boven de winkeldeur. Later werd het de winkel van de twee koperen
centen, die vast gespijkerd zaten in de etalage.

Er tegenover was het aloude Hervormde kerkje, met terzijde achter
het hekwerk een ijzeren pomp, waar de jongens van de meesterschool
die op de andere hoek stond, gretig gebruik maakten om te flodderen
en water te drinken. Soms uit hun klomp.

IN DE KERKSTRAAT woonde op de hoek van de Kapelstraat v. Breenen
de bakker. Een beste bakker. Als 's morgens de winkel openging
rook je het geurende verse brood.

Aan dezelfde kant waren de café's van de Unie en van Banis, waar
de middenstanders gingen biljarten en kaarten.

Er was ook een winkeltje, waar op de ramen stond, Boekhandel
Wilhelmina. Iedereen noemde het Willemientje. Een paar aardige
oude dametjes zorgden voor de verkoop. De kinderen dachten dat ze
Willemientje heten. Misschien was dat ook wel zo. Ze kochten er
schriften, leien, griffels en krijt.

De fietsenmaker Mols woonde er naast Roord, die een schoenwinkel
had. Het waren beste burens van elkaar.

Op een keer zei Roord tegen de gebroeders Mols, : " Ik ben toch zo
nijdig op dat scheitmeneertje dat hier elke morgen lange komt
met z'n gloednieuwe schoenen aan, die hij bij mij heeft gekocht.
Peter, de knecht is er al een paar maal met een kwitantie aan de
deur geweest, maar betalen, ho maar. Hij kan wel aan het lopen
blijven, en dan dat verwaande smoel van die vent als hij naar de
trein gaat. Je zou hem de schoenen van zijn poten trekken."

" Nou, dat kunnen we dan toch wel doen!"

En zo gebeurde het dat op een morgen het meneertje werd beetgepakt door de stoere knapen, die hem zijn schoenen uittrokken.

De volgende dag stond de geschiedenis in geuren en kleuren in de Bussumse courant, en ... stond er bij,. Het meneertje kon op zijn heurig gebloemde sokjes huiswaarts keren.

Natuurlijk kreeg Roord een proces verbaal, maar dat was het hem wel waard.

De krant vermeldde ook eens, . Er was in de Kerkstraat ergens ingebroken, en ...stond er bij: In een hoek van de kamer bedekt met een matje had de dief iets achter gelaten dat in de verste verte niet leek op een duimafdruk.

Aan de andere zijde naast Roord woonde Griffioen, de varkensslager. Menig kind bleef 's morgens als ze naar school gingen kijken als er weer een kar vol varkens werd uitgeladen, die luid schreeuwend de gang naast de winkel in werden gedreven, waarachter zich de slachtplaats bevond.

In een villa'tje aan de andere zijde van de Kerkstraat woonde Majoor, een aardig oud heertje. Hij was altijd erg vriendelijk tegen kinderen. Hij wilde ze eens naar huis sturen. " Gaan jullie maar niet naar school kinderen," zei hij lachend, " want de zusters zijn zwemmen." Ongelovig koken de kinderen. Een zuster zwemmen. Dat kon niet. Dus gingen ze toch maar naar school.

DE KAPELSTRAAT/ Zaterdagavond was het druk bij Post in de scheerwinkel. De meeste mannen lieten er hun baard voor de zondag afhalen. Het was er altijd propvol, en de rook uit de pijpen kon je wel snijen. Er werd druk gepraat zodat men helemaal niet oplette wie er aan de beurt was. Het gebeurde eens dat met sluitingstijd iemand wegwilde die er de hele avond al gezeten had, tot hij eens - klaps zei : " Ik ben nog niet geschoren. Dat zou ik glad vergeten ." De geestelijken van de pastorie kwamen altijd overdag. Als hun haar geknipt werd moest dat heel precies gebeuren, want de kruinschering die bij hun wijding was toegepast moest ook keurig bijgewerkt worden, tot het een mooi rond kaal plekje was.

Aan de overkant woonde v.d. Meer de groenteman. Daar was op een keer groot feest, want Grootje, die bij hun in huis was vierde haar honderste verjaardag. De vlag hing uit, en 's avonds bracht Harmonie Crescendo haar een daverende serenade. Oud en jong was op de been. Het was een gedrang en gejuich om mee te delen in de feestvreugde.

In het andere gedeelte van de Kapelstraat bevond zich het café van Gieskes, bijgenaamd de Potlepel. Hier liep menige wêkman terzijde

de steeg in om naar binnen te wippen en een hardversterkertje achterover te gooien.

Dan was er nog de bazar van Logge. Daar kon je letterlijk van alles kopen, en niet duur. Voor dertig cent had je al een prachtig aardewerk asbakje.

Op de hoek van de Raadhuisstraat - Kapelstraat stond de speelgoedwinkel van Mulder. Hier drukten de kinderen hun neusjes plat tegen de ramen om te kijken naar de gekleurde brontollen en de mooi aangeklede poppen die er in dozen waren uitgesteld.

Er naast woonde Jenster de slager. Een van de bekendste slaggers van Bussum.

Aan de overzijde was de schoenwinkel van Herman, die ook zeer gewild was.

In het midden van dit gedeelte van de Kapelstraat was de ingang van de Korte Landstraat, bijgenaamd de bajerokkenbuurt. Op de hoek woonde een handelaar in dranken. Bij een bocht begonnen de kleine armelijke eenkamerhuisjes, tot aan de Landstraat waar de bajerokken buurt eindigde.

Iets terug in de Kapelstraat was de drukkerij van Merkelbach, vanwaar de Bussumse courant werd uitgegeven.

Sindsdien is er veel veranderd, maar de Bussumse courant bleef bestaan, zei het onder de verzamelnaam van de Gooipers.

Moge haar nog een voorspoedige toekomst wachten.